Wychodzi raz w tygodniu. Opłata pocztowa uiszczona gotówką.
ROK XX. Kraków, dnia 4-go września 1937 Numer 32.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Ulgowe świadectwa dla przedsiębiorstw sezonowych

Wystąpienie Związku Izb do Ministerstwa Skarbu

Donosiliśmy swego czasu, iż Zw. Izb Przemysłowo-Handlowych opracowuje wnioski, dotyczące rozszerzenia zasięgu ulg przy wykupywaniu świadectw przemysłowych. Obecnie Związek wystąpił do Min. Skarbu z konkretnymi propozycjami, dotyczącymi umożliwienia przedsiębiorstwom sezonowym wykorzystania ulg przy nabywaniu świadectw przemysłobu z dnia 7. 11. 1936.

Okólnik ten przyznaje szeregowi przedsiębiorstw przemysłowych (wym. w rodz. XVIII i XIX. cz. II. C taryfy św. przem.) ulgi, zezwalające na prowadzenie przedsiębiorstwa przem. na rok 1937 na podstawie świadectwa przemysłowego kategorii obowiązującej w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1936— pomimo zwiększenia liczby zatrudnionych robotników ponad normę, przewidzianą dla danej kategorii.

Z ulg tych korzystać mogą te przedsiębiorstwa, które mają prawo do korzystania z ulg udzielonych okólnikiem z dnia 25. 6. 1936 wydanym w związku z akcją zwalczania bezrobocia i które zatrudniać będą w pierwszym kwartale 1937 roku ilość robotników co najmniej przekraczającą przewidzianą w wyżej zacytowanych okólnikach, normę zatrudnienia w okresie pierwszego półrocza 1936.

Ścisłe ograniczenie warunków zatrudnienia robotników do „I kwartału", uniemożliwia najczęściej przedsiębiorstwom sezonowym, których działalność rozpoczyna się zwykle później, korzystanie z dobrodziejstw powyższego okólnika.

Zdaniem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, szereg względów natury gospodarczej przemawia za tym, aby ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowyrh były dostępne także dla przedsiębiorstw sezonowych. Przedsiębiorstwa te właśnie przez swój sezonowy charakter posiadają duże znaczenie dla rozładowywania bezrobocia. Ponadto już z samego ich charakteru wypływa konieczność sprawnej i szybkiej organizacji niezbędnej dla zaspokojenia okresowego zwiększenia potrzeb, co posiąga za sobą konieczność utrzymywania zwiększonego personelu.

Wychodząc z powyższego założenia, Związek Izb Przemysłowo-Handlowych proponuje wydanie okólnika wyjaśniającego, iż warunek zatrudniania w „I kwartale" w stosunku do przedsiębiorstw sezonowych zastąpić warunkiem zatrudnienia wymaganej ilości robotników „w I kwartale" po uruchomieniu przedsiębiorstwa.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XX | **Kraków, dnia 4 września 1937** | **Nr. 32.**

Cena abonamentu
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 40.** Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na 1 str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 130 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Minęło już kilka tygodni od czasu silnego przemówienia Marszałka Rydza Śmigłego na Błoniach krakowskich, gdzie Wódz Naczelny zapowiedział stłumienie wszelkich objawów anarchii, siania niezgody między obywatelami i terroru bojówkowego. Reakcja społeczeństwa na te piękne słowa była prawie jednolita. Mówimy „prawie", ponieważ jednak istniał wyjątek. Wyjątkiem tym były grupy oenerowców, którym mowa Marszałka Rydza Śmigłego nie mogła się spodobać. Jakżeż tu bowiem aprobować słowa, potępiające terror i sianie anarchii, skoro grupy te utrzymują się na powierzchni życia politycznego w Polsce wyłącznie z siania terroru i anarchii? I jeżeli przypominamy obecnie słowa Marszałka Rydza Śmigłego oraz swoiste zachowanie się wobec tej mowy grup oenerowskich — to czynimy to dlatego, ponieważ grupy te jakby nic sobie nie robią z woli p. Marszałka i dalej uprawiają metody anarchizowania naszego życia publicznego.

Nie chcemy w tej chwili poruszać zbyt wielu fragmentów na raz. Ograniczamy się jedynie do odcinka handlu żydowskiego, szczególnie w mniejszych miejscowościach. Otóż działalność bojkotowa, uprawiana przez grupy oenerowskie w miastach i miasteczkach Rzeczypospolitej doszła do takiego rozwydrzenia, że przekracza wszystko możliwe w państwie praworządnym i dbającym o dobrą opinię u narodów świata. Dzień w dzień uwijają się między kupującymi różne typy zbrodniarzy politycznych, którzy pod płaszczykiem miłości Ojczyzny blokują sklepy i stragany żydowskie, terroryzują ubogą ludność chrześcijańską, pragnącą swobodnie wybierać źródła zakupów towarów dla siebie, obstawiają pikietami targi i jarmarki i nie cofają się przed gwałtem fizycznym, w wypadku, gdy klient chrześcijański zechce uznawać kupca żydowskiego za równouprawnionego z kupcem chrześcijańskim. Cynizm rozbójników oenerowskich sięga tak daleko, że występnej swej działalności wcale się nie wypierają, nie starają się jej nawet ukryć przed światłem dnia lub przed organami bezpieczeństwa publicznego, lecz uprawiają ją z całą brutalną odwagą i zdumiewającą beztroską o konsekwencje.

Trudno, oczywiście, od ludzi tych wymagać rozumienia potrzeb gospodarczych państwa i konieczności jego dobrej opinii w świecie cywilizowanym. Niech do nich też zwracają się liczne apele prasy i związków gospodarczych o zaprzestanie występnej działalności. Kozakowi, który szarżą kawaleryjską wdziera się do jasnego, pięknego salonu, wyrąbał dziurę w błyszczącym fortepianie i wsypał doń obroku dla swego konia, sam zaś kładł się spać w stajni — szkoda jest prawić morały o wstydzie. Kozak nie umie się wstydzić, bo nie zna tego uczucia. Oenerowiec, rąbiący na odlew poprzez delikatne wartości gospodarcze i rozdzierający majchrem subtelną nić dobrego imienia Polski zagranicą — nie może nagle pojąć rzeczy, od których jego fanatyzm uniósł go w nieskończoną dal.

Tej haniebnej robocie kres winny położyć radykalnie i ostatecznie władze państwowe. Środki, jakie każdy starosta czy komendant policji przedsięweźmie dla oczyszczenia podległego sobie powiatu czy miasteczka z objawów bandytyzmu politycznego — muszą być pozostawione swobodnej ocenie władz państwowych. Społeczeństwo uzna te środki tylko wtedy za słuszne i celowe, jeżeli skutek ich będzie odpowiadał zamierzeniom tj. jeżeli spowodują one nawrót życia publicznego i warunków pracy dla handlu i przemysłu do tego stanu bezpieczeństwa i pewności, jaki istniał za życia Marszałka Józefa Piłsudskiego. Niezrozumiałą jest jednak tolerancja i liberalizm Władz bezpieczeństwa, które tak długo tolerują takie stosunki, tymsamym ugruntowując wśród tych niepoczytalnych elementów przeświadczenie praworządności ich postępowania i zgodności tych aktów terroru i rozboju z przepisami prawa. Wyrabia się w społeczeństwie przeświadczenie, iż wolno Żyda bezkarnie napadać, sklep jego pikietować, stragany jego odgraniczać od straganów chrześcijańskich, słowem, iż dopuszczalne jest w Państwie, w którym panuje konstytucja, uznająca równość wszystkich obywateli, — bezkarnie fizycznie i moralnie niszczyć poważny odsetek lojalnych obywateli.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

Czy kupiec pracuje za drogo?

Rozpiętość cen jest u nas niższa aniżeli zagranicą

W nr. 14 „Spólnoty Pracy" ukazał się artykuł p. A. Żabko-Potopowicza p. t. „Miejsce dla spółdzielczości". Autor twierdzi, że handel prywatny w Polsce powoduje **nadmierną rozpiętość pomiędzy cenami,** które otrzymuje rolnik producent a cenami produktów rolniczych w hurcie i detalu. Wskutek tej rozpiętości rolnik otrzymuje za małą część końcowej ceny towaru. Usunąć te niedomagania może — wedle autora — jedynie spółdzielczość.

Jak wynika z analizy krytycznej tego artykułu, przeprowadzonej w Nr. 15 — 16 „Gospodarki Narodowej", autor opierał się na liczbach przestarzałych z okresu kiedy ceny płodów rolnych stały bardzo nisko i kiedy względny udział kosztów przerobu i pośrednictwa (naogół sztywnych) w cenie musiał być wysoki. Okazuje się, że ze wzrostem cen produktów rolniczych, **rośnie stale absolutny i względny udział rolnika w sumie uzyskanej ze sprzedaży w detalu.** Jeżeli weźmiemy np. pszenicę i mąkę pszenną, okazuje się, że rolnik otrzymywał za pszenicę w r. 1935 — 73 proc. ceny mąki, w r. 1936 — 85 proc., w I półroczu 1937 r. — 95 proc.

Niesłuszne jest również twierdzenie, że rozpiętość cen w Polsce jest wyższa niż na Zachodzie. W świetle cyfr sprawa wygląda w ten sposób, że dla niektórych podstawowych płodów rolnych ta **rozpiętość jest daleko niższa w Polsce** niż np. w Niemczech i Czechosłowacji.

Warto dodać, że utarte twierdzenie, jakoby w województwach zachodnich rozpiętość była mniejsza niż w innych dzielnicach kraju, jest również fałszywe. Wykazał to, opierając się na liczbach naczelnik wydziału handlu wewnętrznego w ministerstwie przemyslu i handlu p. K. Sokołowski (w „Polsce Gospodarczej").

Odwołania od decyzji urzędów celnych

W SPRAWACH PODATKÓW POŚREDNICH I OPŁAT MONOPOLOWYCH.

Celem usunięcia wątpliwości co do kwestii, która władza skarbowa właściwa jest do rozpoznawania środków odwoławczych od decyzji urzędów celnych w sprawach dotyczących stosowania ustaw i rozporządzeń w opłatach monopolowych i podatkach pośrednich, Ministerstwo Skarbu udzieliło w okólniku z dnia 14. VIII. 1937 r. następujących wyjaśnień:

Do wydawania decyzji w drugiej instancji w sprawie stosowania do towarów przywożonych z zagranicy przepisów, dotyczących opłat monopolowych i podatków pośrednich zawsze powołane są dyrekcje ceł w tych przypadkach, gdy w pierwszej instancji orzekał urząd celny. Skoro bowiem art. 43 ust. 3 prawa celnego przekazuje uprawnienie do wymiaru i poboru podatków pośrednich, opłat monopolowych i innych opłat państwowych lub samorządowych od towarów przywożonych z zagranicy urzędom celnym, kontrolę zaś i nadzór nad tymi urzędami sprawują dyrekcje ceł, tym samym uznać należy, iż i środki odwoławcze od orzeczeń tych urzędów winny być rozpatrywane przez władze bezpośrednio przełożone. Z praktyki wynika, że w zażaleniach na stosowanie przepisów, dotyczących podatków pośrednich i opłat monopolowych, prawie zawsze chodzi o zmianę ustalenia stanu faktycznego, dokonanego przy rewizji celnej. Ponieważ zaś w myśl art. 43 prawa celnego, podatki i opłaty monopolowe wymierzane są równocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji, a do wyniku rewizji należy również ustalanie danych, służących do wymiaru podatków i opłat przeto zażalenia o których mowa sprowadzają się do zażaleń, zmierzających do zmiany ustalonego wyniku rewizji.

Z tych względów dla wnoszenia omawianych zażaleń obowiązuje termin ustalony w art. 130 ust. 3 prawa celnego (t. j. termin 30 dni po dniu doręczenia stronie postanowienia lub zarządzenia władzy celnej, w tym przypadku urzędu celnego).

Sprawa karna za nieprowadzenie księgowości kupieckiej

Przed Sądem Grodzkim w Warszawie Oddz. 6 stanął przemysłowiec p. W., oskarżony z art. 280 k. k. o to, że, posiadając ulgowe świadectwo przemysłowe VI kategorii za r. 1936 obowiązany był prowadzić księgi handlowe jako kupiec rejestrowy. Sprawę karną wszczął jeden z warszawskich urzędów skarbowych, motywując swoje doniesienie karne tym, że kodeks handlowy, uważając przemysłowców, prowadzących swe przedsiębiorstwa na podstawie I—V kategorii za kupców rejestrowych, ma na myśli świadectwa taryfowe, wobec czego ulgowe świadectwo VI kategorii nie zwalnia od obowiązków, związanych z świadectwem V kategorii. Obrońca osk. apl. adw. A. Rakower wnosił o uniewinnienie oskarżonego, wskazując na to, że art. 280 k. k., jako przepis blankietowy, odsyła do innych źródeł prawnych, a jeśli tym źródłem jest ustawodawstwo podatkowe, to ustawodawca, ilekroć ma na myśli świadectwa taryfowe, dodaje zawsze klauzulę „w myśl taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym". W braku tej klauzuli należy uznać świadectwo ulgowe za świadectwo ustawowe, gdyż zarządzenia Ministra Skarbu o ulgowych świadectwach opierają się na art. 39 ustawy o pod. przem. Skoro płatnik nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej za niewłaściwe świadectwo, nie może być również pociągnięty do odpowiedzialności karnej za niedopełnienie innych obowiązków, związanych z posiadaniem V kategorii.

Sąd, podzielając wywody obrony, oskarżonego z art. 280 k. k. uniewinnił.

Termin załadowania i wyładowania przesyłki

Termin załadowania i wyładowania na ogólnych zasadach rozpoczyna się od chwili podstawienia wagonu na ładownię. Odbiorca obowiązany jest wykupić list przewozowy w ciągu 3 godzin służbowych od chwili otrzymania zawiadomienia o przybyciu przesyłki, w przeciwnym razie płaci postojowe od upływu trzech godzin aż do odejścia wagonu na ładownię. **Przy wykupieniu listu przewozowego, odbiorca obowiązany jest wnieść kaucję w wysokości postojowego za jedną dobę na zabezpieczenie terminowego wyładunku przesyłki.**

W razie niemożności przewiezienia wagonów na ładowni, odbiorca obowiązany jest podjąć przesyłkę na stacji obsługującej. W takim wypadku nie może rościć sobie żadnych pretensji do kolei nadawca za niedostarczenie wagonu na ładownię.

Nadawca i odbiorca ma prawo zaplombować wagony swoimi plombami, zakładać kłodki na wagony lub wyznaczać własnych dozorców do ochrony przesyłek podczas przewozu ze stacji do ładowni lub w kierunku powrotnym.

Sprawa ogólnego pozwolenia Ministerstwa przemysłu i handlu na przywóz niektórych towarów z zagranicy.

Jak wiadomo, Ministerstwo Przemyslu i Handlu w związku z obowiązującym zakazem przywozu towarów wydało ogólne pozwolenie na przywóz szeregu towarów.

W związku z powyższym okólnikiem L. D. IV 18063-3-37 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło sprawę przywozu tych towarów, a w szczególności, że w odniesieniu do tego rodzaju towarów nie należy żądać pozwoleń na przywóz. Równocześnie Ministerstwo Skarbu nadmieniło, że niektóre Urzędy Celne otrzymały szereg okólników w sprawie automatycznego stosowania zniżek celnych na pewne maszyny nie wyrabiane w kraju podług załączonej do tych okólników listy katalogów, o ile maszyny te pochodzą z państw, które zawarły z Polską odnośne osobne porozumienia. W związku z tym wyjaśniono, że stosując zniżki celne przy odprawie celnej tych maszyn Urząd Celny, aż do odwołania nie powinien wymagać pozwoleń przywozu Ministerstwa Przemyslu i Handlu.

Wyjaśnienia do taryfy celnej przywozowej

Okólnikiem L. D. IV 18212-2-37 Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że rozporządzenie Min. Sk. z dnia 16 czerwca 1937 przewiduje możność zwalniania od cła przez Ministerstwo Skarbu skrawków papierów i makulatury również wtedy jeżeli nie podlegają poz. 792 taryfy celnej, t. j. jeżeli nie są drobno pokrajane, lub gęsto podziurawione. Ze wspomnianej ulgi mogą korzystać używane przez papiernie jako surowiec skrawki oraz makulatura. Jako makulaturę należy rozumieć towary, objęte grupami 57 i 58 taryfy celnej, które nie mogą służyć do celu, do jakiego były przeznaczone. Pozwolenia na wolny od cła przywóz nie pokrajanych i nie podziurawionych skrawków papieru i makulatury będą mogły otrzymywać tylko fabryki papieru i tektury do przerobu w ramach ich bieżącej produkcji. Wyznaczony Urząd Celny powinien stosować dorywczą kontrolę nad użyciem surowca do przerobu. Surowiec przed przerobem powinien być przechowywany w zamkniętych przez firmę pomieszczeniach w stanie nie rozpakowanym i w opakowaniu, w jakim towar został stronie wydany przez Urząd Celny. Przedsiębiorstwa, które nie użyją zwolnionego cła towaru do przerobu na papier, tekturę, lub karton w oznaczonym w pozwoleniu terminie będą obowiązane uiścić różnicę należności celnej do pełnej ich wysokości niezależnie od odpowiedzialności karnej. Podobne konsekwencje pociągnie za sobą niezachowanie przez przedsiębiorstwo innych warunków określonych okólnikiem.

Okólnikiem L. D. IV 13799-2-37 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że jako wstążki i taśmy wymienione w pozycjach 568, 569, 580, 581, 586, 587, 620, 621, 661 taryfy celnej należy clić tkaniny o szerokości 25 cm. mniej z brzegami wzdłuż osnowy zakończonymi w czasie tkania. Paski otrzymane przez pocięcie tkanin nawet gdy szerokość tych pasków nie przekracza 25 cm. należy clić według pozycji przewidujących odnośne tkaniny.

Z ostatniej chwili:

Dzisiejsze poranne dzienniki donoszą

Na skutek interwencji naszych organizacji gospodarczych, zezwoliło Min. Spraw. Wewn. na trzymanie otworem sklepów spożywczych i jatek z mięsem w 3 niedziele przedświąteczne **od 7-mej do g. 10-tej przedpołudniem oraz w soboty do g. 10-tej wiecz.**

Zarządzenie to obejmuje wszystkie miasta liczące ponad 50.000 mieszkańców z wyjątkiem Pomorza, Poznańskiego i Górnego Śląska.

PRZESYŁKI DOSTARCZONE DROGĄ KOŁOWĄ DO ODPRAWY W MAGAZYNACH KOLEJOWYCH CELNYCH.

Okólnikiem L. D. IV 17324-3-37 Ministerstwo Skarbu podało do wiadomości podległych organów komunikat Ministerstwa Komunikacji. Zgodnie z komunikatem tym Ministerstwo Komunikacji wyjaśniło, że przy odprawie celnej towaru dostarczonego, drogą kołową, należy postępować tak samo, jak z towarem celnym, przywiezionym koleją. Należy więc pobierać od stron nie tylko komisowe i opłatę za wykonywanie robót fizycznych, ale również i składowe. Zwolnienie od opłaty składowego następuje w odniesieniu do przesyłek kolejowo-celnych skonfiskowanych na rzecz Skarbu Państwa, przesyłek spadłych z licytacji i zakwalifikowanych do zniszczenia, a także wszelkich innych towarów zajętych prze Urząd Celny do czasu wyjaśnienia kwestii celnej.

CLENIE SERÓW POCHODZENIA FINLANDZKIEGO

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 sierpnia 1937 wprowadzone zostało tymczasowo w życie porozumienie między Polską a Finlandią w formie not wymienionych w Warszawie dnia 17 lipca 1937 o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego. W szczególności przedłużone zostało do dnia 31 lipca 1938 r. stosowanie stawki celnej 70 zł. na 100 kg. do serów t. zw. szwajcarskich (pozycja 1283 Polskiej Taryfy Celnej) pochodzących i przychodzących z Finlandii. Równocześnie przedłużone zostało dnia 31 lipca 1937 stosowanie stawki celnej 70 zł. za 100 kg. do serów w opakowaniu oryginalnym miękkich bez twardej powłoki, zwanych ,,L'Avenir", ,,La Fayette", Valio", ,,Windjammer", ,,Merkur" i ,,Koskenlaskija" pochodzących i przychodzących z Finlandii. Porozumienie stanowi część integralną protokółu taryfowego finlandzko - polskiego z dnia 16 lipca 1936 i wejdzie ono w życie 15 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, przy czym ważne będzie do 31 lipca 1938.

ODPRAWA CELNA CZASOPISM I DZIENNIKÓW NA PODSTAWIE ZGŁOSZENIA USTNEGO.

Okólnikiem L. D. IV. 15993-3-37 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że dzienniki i czasopisma objęte pozycją 837 taryfy celnej przywozowej mogą być odprawiane ostatecznie na podstawie zgłoszenia ustnego, stosownie do odnośnych przepisów wykonawczych do prawa celnego.

TERMINY WAŻNOŚCI ZARZĄDZEŃ MINISTERSTWA SKARBU.

Okólnikiem L. D. IV 17188-3-37 Ministerstwo Skarbu uzupełniło obowiązujący okólnik w sprawie obliczania okresów i terminów ustalonych w przepisach celnych. W szczególności terminy ważnośći niektórych zarządzeń, rozporządzeń, umów handlowych, lub pozwoleń Ministerstwa Skarbu są oznaczone ściśle do pewnego dnia, bez określenia ,,włącznie" lub ,,wyłącznie". W takich przypadkach oznaczenie terminu ważności zarządzenia rozporządzenia umowy lub pozwolenia należy uważać, jako oznaczenie ,,włącznie".

PODATEK OD ZAPALNICZEK ZE ZŁOTA I SREBRA.

Okólnikiem L. D. III. 10725/4/37 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że do opłat monopolowych od zapalniczek zwykłych żadnych dodatków nie pobiera się. Natomiast do podatku od zapalniczek ze złota i srebra należy pobierać 10-procentowy dodatek (Dz. U. 22, poz. 127, art. 11 ust. 1) oraz 15 proc. dodatek samorządowy (Dz. U. 62, z 1936 r. poz. 454, art. 10).

Kronika.

Sprawa sprzedaży wyrobów tytoniowych

Jak wiadomo nowela do ustawy z 27 października 1933 wprowadziła zmianę w dotychczasowych stosunkach. Podczas bowiem, gdy dotychczas sprzedaż wyrobów tytoniowych nie wymagała żadnego specjalnego zezwolenia, to obecnie uprawnienie do sprzedaży tych wyrobów uzależnionym będzie od tego czy Państwowy Monopol Tytoniowy zawrze z danym kupcem odnośną umowę o sprzedaż tych wyrobów.

Sprawa ta wywołała wśród zainteresowanych olbrzymie zaniepokojenie, albowiem setki kupców, trudniących się od szeregu lat tym handlem, nagle — bez żadnego powodu — staje przed ewentualnością utraty tego uprawnienia i utraty skromnych dochodów. Słusznie więc Krakowskie Stowarzyszenie Kupców opiniując projekt rozporządzenia wykonawczego do noweli z 9 kwietnia 1937 wysunęło — jako jeden z głównych postulatów — kwestię „praw nabytych", domagając się, aby dotychczasowi legalni sprzedawcy automatycznie nabyli prawo do zawarcia z PMT. odn. umowy.

Wnoszenie już obecnie podań o zawarcie umowy jest przedwczesne, gdyż rozporządzenie wykonawcze jeszcze się nie ukazało i nie wiadomo jak kwestia ta unormowaną zostanie. W czasie właściwym Krakowskie Stowarzyszenie Kupców poinformuje zainteresowane kupiectwo o terminie i krokach, jakie w sprawie tej podjąć należy.

Legalizacja narzędzi mierniczych

Miejscowy Urząd Miar w Krakowie ul. Czapskich 5. przypomina wszystkim posiadaczom narzędzi mierniczych (odważniki, wagi, pojemniki, przymiary itp.) stosowanych lub przechowywanych w obrocie publicznym (w handlu, przemyśle, gospodarstwach rolnych, restauracjach) z cechą legalizacyjną roku 1935, że narzędzia te winne być zgłoszone do ponownej legalizacji w roku bieżącym.

W razie otrzymania imiennego wezwania należy zgłaszać się w terminie oznaczonym w wezwaniu.

Zainteresowani, którzy nie otrzymali wezwania winni zgłosić się w terminie dowolnym przed upływem roku 1937.

Wymienione narzędzia miernicze, zgłoszone po 1. stycznia 1938, a więc po wygaśnięciu okresu ulgowego ważności cechy legalizacyjnej, jako nie objęte programem pracy Urzędu, nie będą mogły być legalizowane bezpośrednio przy zgłoszeniu (na poczekaniu), a posiadacze ich będą narażeni na dużą stratę czasu w uzyskaniu legalizacji, a ponadto mogą się narazić na sankcje karne, przewidziane w art. 23 dekretu o miarach (Dz. U. R. P. poz. 661 z r. 1928).

(—) Łagowski.

ZWOLNIENIE OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ SPRZEDAŻĄ ZNACZKÓW POCZTOWYCH OD OBOWIĄZKU OPŁACANIA PODATKU PRZEMYSŁOWEGO.

Okólnikiem L. D. V. 37568/4/37 Ministerstwo Skarbu na podstawie postanowień art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, zwolniło osoby, nie posiadające zakładów handlowych ani przemysłowych, a zajmujące się sprzedażą znaczków pocztowych, od obowiązku opłacania z tego tytułu państwowego podatku przemysłowego (zarówno w postaci świadectwa przemysłowego, jak i podatku od obrotu). Ulga powyższa przysługuje z urzędu bez składania indywidualnych podań i obowiązuje, poczynając od dnia 1 stycznia 1937 r.

Z kroniki żałobnej.

Onegdaj zmarł długoletni członek podpisanego Stowarzyszenia błp. **Herman Reiss.**

Zmarły należał do poważnych kupców branży obuwiowej i mimo stosunkowo młodego wieku zdołał sobie - dla zalet charakteru - zaskarbić szacunek i poważanie wszystkich, którzy Go znali.

Rodzinie błp. **Hermana Reissa** wyrażamy tą drogą serdeczne współczucie i żal.

Wydział
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Ulgi podatkowe dla transakcyj na giełdach mięsnych

Ministerstwo Skarbu wydało okólnik w sprawie ulg o państwowym podatku przemysłowym od obrotu dla transakcyj na giełdach mięsnych treści nast.: Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby skarbowe (Wydział Skarbowy) do umarzania na indywidualne i zaopiniowane przez giełdy mięsne podania płatników 1/3 części podatku przemysłowego od obrotu przypadającego:

a) od dokonanych w okresie od dnia 1 stycznia 1936 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. i zarejestrowanych na giełdach mięsnych transakcyj kasowych artykułami dopuszczonymi do obrotu i notowań na giełdach mięsnych pod warunkiem udowodnienia tych transakcyj kartami umów giełdowych, spisanymi przez przysięgłych maklerów oraz b) od obrotów osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1936 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. ze sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych w przypadkach, gdy obroty te dotyczą artykułów mięsnych, pochodzących z zakupu towarów wymienionych w punkcie a).

Powyższa ulga może mieć zastosowanie bez względu na to, czy przedsiębiorstwa, ubiegające się o nią prowadzą prawidłowe księgi handowe w rozumieniu postanowień art. 81 Ordynacji Podatkowej.

ALKOHOLOMIERZE.

Okólnikiem L. D. VII. 7130/4/37 Ministerstwo Skarbu podało do wiadomości podległych organów, że w związku z wprowadzeniem do użytku tablic alkoholometrycznych, opartych na nowych danych alkoholometrii i na skali termometrycznej C. zostały ustalone typy nowych alkoholomierzy. Równocześnie podano zakres skal i podziałki alkoholomierzów. Ponieważ przy użyciu akoholomierzy starego typu z zastosowaniem nowych tablic alkoholometrycznych i tabelek poprawek otrzymuje się dokładne wyniki, przeto wprowadzenie do użytku nowych alkoholomierzy będzie się odbywało w miarę zużywania się starych. Termin całkowitego wycofania starych alkoholomierzy i zastąpienia ich nowymi ma być ustalony w przyszłości. Na razie Min. Skarbu zaopatrzyć ma izby skarbowe w termoalkoholomierze nowego typu z zakresem skali 37° — 60°. obejmującym wódki o mocy 55°, gdyż obecne używane termoalkoholomierze nie obejmują tej mocy.

OKREŚLENIE ZŁOTA W PRZEPISACH DEWIZOWYCH.

W związku z okólnikiem Komisji Dewizowej z dnia 22 maja 1937 r. w sprawie sprzedaży i kupna złota na cele przemysłowo-przetwórcze, naukowe i lecznicze Komisja Dewizowa wyjaśniła, że przez złoto w sztabach w znaczeniu przyjętym w okólniku Komisji Dewizowej należy rozumieć takie stopy ze złota, bez względu na ich kształt, które odpowiadają następującym warunkom: a) zawierają czystego złota conajmniej 500‰. b) ważą ponad 100 g. lub zaopatrzone krajową lub zagraniczną cechą określającą zawartość złota. c) nie posiadają znamion gotowych do użytku wyrobów i nie są złomem, pochodzącym z takich wyrobów.

KONTROLA NAKLEJANIA OPASEK NA DROŻDŻACH.

(Okólnik Ministerstwa Skarbu).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre drożdżownie nie stosują się do obowiązujących przepisów nakazujących, aby do zewnętrznego opakowania cegiełek drożdży używać tylko takiego papieru, na którym banderolę można trwale nakleić i aby opaski podatkowe naklejać na opakowaniach cegiełek starannie i trwale.

W szczególności niektóre drożdżownie używają do tego zabiegu nieodpowiedniego kleju, w następstwie czego można z cegiełek drożdżowych zdejmować opaski podatkowe bez ich uszkodzenia.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca zwrócić szczególną uwagę organom dozorującym drożdżownie na potrzebę sprawdzania, czy drożdżownie stosują się ściśle do wspomnianych przepisów, w przypadkach zaś stwierdzenia innego stanu rzeczy wyciągać najdalej idące konsekwencje aż do wdrażania dochodzeń karno-skarbowych.

Zarazem Ministerstwo Skarbu poleca wydać ogólne zarządzenia do podwładnych urzędów i organów wykonawczych w celu sprawdzenia, czy sposób naklejania opasek podatkowych na opakowaniach drożdży znajdujących się **już w wolnym obrocie** odpowiada obowiązującym przepisom, tudzież w celu rozciągnięcia kontroli nad niszczeniem opasek podatkowych przy detalicznej sprzedaży drożdży na wagę oraz przy zużywaniu drożdży w zakładach piekarskich do wypieku.

OBLICZENIE OKRESÓW I TERMINÓW.

W sprawie obliczania okresów terminów ustalonych w przepisach celnych Ministerstwo Skarbu udzieliło szczegółowych wyjaśnień w okólniku z dnia 28. I. 1936 r. Wobec tego jednak, że nadal istniały wątpliwości czy to obliczanego okresu, ustalonego np. od 1. IV. do 31. X. należy wliczać datę początkową i końcową. Ministerstwo Skarbu wyjaśniło okólnikiem z d. 7. VII. 1937 r. **daty te należy wliczać,** chociażby podane one były w przepisie autonomicznym konwencyjnym lub zarządzeniu Min. Skarbu bez określenia „wyłącznie".

Orzecznictwa Sądu Najwyższego

Sprawy socjalne.

OBOWIĄZEK UBEZPIECZENIA: Sąd Najwyższy Izba cywilna, w orzeczeniu z dnia 4. 12. 1936 r. L. C. II. 1726/36 wypowiedział następującą opinię, która jako dotycząca umów o pracę, ma znaczenie przy ocenie istnienia lub nieistnienia — w konkretnych wypadkach — obowiązku ubezpieczenia:

1) „Umowa, treścią której jeden z kontrahentów umowy zobowiązuje się dostarczyć drugiemu kontrahentowi usług osób trzecich, przez się opłaconych, nie jest umową o pracę w porozumieniu ustaw pracy, lecz jest umową o świadczenie usług".

2) Osoba prawna nie może zawrzeć w charakterze pracownika umowy o pracę w rozumieniu ustaw pracy, natomiast może umownie zobowiązać się do świadczenia usług według ustawy cywilnej, przy czym usługi te wykonywane będą przez pracowników, u niej zajętych.

Sprawy skarbowe.

KONKRETNE ZARZUTY ODWOŁANIA: Najwyższy Trybunał Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dn. 2. 4. 1937 r. L. Rej. 11162/34 stanął na stanowisku, iż na zarzuty posiadające przymiot konkretności, należy uważać zarzuty, które poparte są dowodami i które, gdyby się okazały słuszne, mogą dać podstawę do ustalenia obrotu w ściśle oznaczonej kwocie, względnie do obniżenia ustalonego przez pierwszą instancję obrotu o ściśle oznaczoną cyfrę.

ORZECZNICTWO SĄDOWE W SPRAWACH PODATKOWYCH.

Ubiegający się o ulgę w podatku dochodowym z tytułu nowowzniesionej budowli w myśl rozp. Prez. R.P. z 27. 10. 1927 winien przedłożyć władzom zestawienie kosztów budowy oraz starać się uwiarogodnić to zestawienie, a nie musi przedłożyć jedynie kosztorys wykonawczy, poświadczony przez władze budowlane. (Wyrok N. T. A. z 27. 11. 1935 L. rej. 2295/33).

Dla zakładów likwidowanych ustawa o podatku przemysłowym nie przewiduje żadnych ulg co do wykonywania obowiązków podatkowych. (Wyrok N. T. A. z 28. 11. 1935 L. Rej. 3291/34).

Wynagrodzenie za świadczenia czynione obok usług komisanta w wykonaniu zlecenia komisowego, winno być wliczone do obrotu komisanta. (Wyrok N. T. A. 28. 11. 1935 L. Rej. 3256/34).

Władze wymiarowe nie są obowiązane w każdym wypadku i to pod rygorem wadliwości postępowania żądać od płatnika pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz przedstawienia ksiąg handlowych i dokumentów oraz załączników, zwłaszcza jeżeli zdaniem handlowych w myśl art. 76 ust. 3 ustawy o podatku przemysłowym z 15 lipca 1925 (Teza). (Wyrok N. T. A. z 13 kwietnia 1937 L. Rej. 10974/34).

Okoliczność, że podatnik nie ma na utrzymaniu nikogo z członków rodziny, nie uzasadnia zastosowania do niego zwyżki podatkowej z art. 26 ustawy o podatku dochodowym jeśli jest żonaty lub zamężny. (Teza). Wyrok N. T. A. z 22 marca 1937 L. Rej. 1794/35).

Okoliczność, że dzierżawca zobowiązał się — oprócz zapłaty czynszu dzierżawnego — do pewnych świadczeń na rzecz wydzierżawiającego tytułem amortyzacji przedmiotu dzierżawy, nie pozbawia wydzierżawiającego prawa do odpisania na zużycie tego przedmiotu. (Wyrok N. T. A. z 22 marca 1937 L. Rej. 8712/34). ich rozporządzają one materiałem urzędowym wystarczającym do określenia wysokości obrotu. (Wyrok N. T. A. z 28 2. 1935 L. Rej. 5446/32).

Przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn zawierają osobne normy dotyczące szacunków majątku specjalnie dla celów wymiaru podatku spadkowego. (Wyrok N. T. A. z 2. 5. 1934 L. Rej. 9355/30).

Okoliczność, że dowody księgowania zostały zniszczone przez pożar niezawiniony przez podatnika jest obojętna ze stanowiska przedmiotowej oceny ksiąg

ZAPŁATA WEKSLEM.

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23. II. 1937 r. Nr. spr. C II. 2647/36:

„Wręczenie wekslu za należność towarową nie jest zapłatą długu, lecz ma na celu umożliwienie uzyskania zapłaty w trybie przyspieszonym".

Wydawca za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller.
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. — Telefon 104-12.